

The Holy See

PAPIN NAGOVOR PRIJE MOLITVE KRALJICE NEBA

Nedjelja 19. travnja 2009.

Boja milosrdna ljubav čini od čovječanstva jednu obitelj

Draga braćo i sestre!

Vama ovdje nazočnima i svima koji su povezani s nama putem radija i televizije ponovno, na ovu nedjelju kojom završava Vazmena osmina, od srca čestitam Uskrs. U ozračju radosti, koja izvire iz vjere u Krista uskrsloga, elim zatim najtoplije zahvaliti svima onima – a njih je zaista mnogo – koji su mi uputili izraze privrenosti i bratske blizine u ovim danima, bilo za uskrsne blagdane, bilo povodom mojega rođendana, koji sam slavio 16. travnja, kao i za četvrtu obljetnicu mojeg izbora za Petrovu Stolicu, koja pada upravo na današnji dan. Zahvaljujem Gospodinu za tolike izraze ljubavi. Kao što sam imao priliku nedavno reći, nikada se ne osjećam samim. Još više u ovom jedinstvenom tjednu, koja za liturgiju predstavlja samo jedan dan, osjetio sam zajednicu koja me okružuje i podupire: to je duhovna solidarnost, jačana molitvom, koja se očituje na bezbrojne načine. Počevši od mojih suradnika u Rimskoj kuriji, sve do zemljopisno najudaljenijih upa, mi katolici činimo i moramo se osjećati kao jedna jedina obitelj, nadahnuti istim osjećajima koji su proimali prvu kršćansku zajednicu, o kojoj tekst Djela apostolskih koji se čita na ovu nedjelju kaže: "U mnoštvu onih što prigriše vjeru bijaše jedno srce i jedna duša" (Dj 4, 32).

Zajednica prvih kršćana imala je za pravo središte i temelj Krista uskrsloga. Evanđelje izvješćuje da se, u času muke, kada je boanski Učitelj bio uhićen i osuđen na smrt, učenici raspršiše. Samo Marija i ene, s apostolom Ivanom, ostadoše i slijediše ga do Kalvarije. Po uskrsnuću, Isus je darovao svojim novo jedinstvo, jače no prije, nepobjedivo, jer se ne temelji na ljudskim snagama, već na boanskom milosrđu, po kojem su osjetili da ih sve ljubi i da im oprašta. Boja milosrdna ljubav, dakle, čvrsto ujedinjuje, danas kao i jučer, Crkvu i čini od čovječanstva jednu obitelj; ta nam boanska ljubav po Isusu raspetom i uskrsnom oprašta grijehe i obnavlja nas u duhu. Vođen tim dubokim uvjerenjem, moj ljubljani prethodnik Ivan Pavao II. htio je tu nedjelju, drugu po Uskrsu,

proglasiti Nedjeljom boanskog milosrđa i pokazao je svima na Krista uskrsloga kao izvor povjerenja i nade, prihvaćajući duhovnu poruku koju su prenijeli Gospodin i sveta Faustina Kowalska, saetu u zazivu: "U tebe se uzdam, Gospodin!".

Kao i prvu zajednicu, tako i nas Marija prati u svakodnevnom ivotu. Mi je zazivamo kao "Kraljicu neba", znajući da je njezino kraljevstvo jednako kao i kraljevstvo njezina Sina puno milosrdne ljubavi. Povjerite joj ponovno slubu Crkve, dok s povjerenjem govorimo: Mater misericordiae, ora pro nobis (Majko milosrđa, moli za nas).

Nakon "Regina Coeli":

Upućujem prije svega srdačan pozdrav i tople elje braći i sestrama Istočnih Crkava koje, slijedeći julijanski kalendar, danas slave sveti Uskrs. Neka uskrsli Gospodin u svima obnovi svjetlo vjere i daruje obitelj radosti i mira.

Sutra će u enevi, u organizaciji Ujedinjenih naroda, započeti konferencija posvećena Deklaraciji iz Durbanu iz 2001. protiv rasizma, rasne diskriminacije, ksenofobije i nesnošljivosti. Riječ je o vanoj inicijativi jer se i danas, usprkos povijesnim poukama, biljee mnoge pojave koje zavrjeđuju svaku osudu. U deklaraciji iz Durbanu priznaje se da "svi narodi i osobe čine jednu ljudsku obitelj, bogatu u različitosti. Oni su pridonijeli napretku civilizacije i kulturâ koje čine zajedničku baštinu čovječanstva... promicanje snošljivosti, pluralizma i poštivanja moe dovesti do društva u kojem će vladati manja isključivost". Polazeći od tih tvrdnji trai se odlučno i konkretno djelovanje, na nacionalnoj i međunarodnoj razini, kako bi se spriječio i otklonio svaki oblik diskriminacije i nesnošljivosti. Potrebno je, prije svega, djelovati u sferi odgoja na najširoj razini, ističući dostojanstvo osobe i štiteći njezina temeljna prava. Crkva, sa svoje strane, tvrdi da samo priznavanje čovjekova dostojanstva, stvorena na Boju sliku i priliku, moe sačinjavati sigurno uporište za to djelovanje. Iz toga zajedničkog vrela, naime, izvire zajedničko određenje čovječanstva, koje bi moralo pobuditi u svima i u svakom snaan osjećaj solidarnosti i odgovornosti. Upućujem iskrene elje da delegati prisutni na Konferenciji u enevi rade zajedno, u duhu dijaloga i uzajamnog prihvaćanja, kako bi se suzbio svaki oblik rasizma, diskriminacije i nesnošljivosti, označavajući tako temeljni korak prema potvrđivanju općih vrijednosti čovjekova dostojanstva i njegovih prava, na obzoru poštivanja i pravednosti prema svakoj osobi i narodu.